

מסים הלך וחזור

במדור מכתבים (העולם הזה 1295) הופיע מכתבו של הסטודנט זאב פרנברג, בעניין תשלום מס נסיעות שהל על סטודנטים יש ראלים.

נתן

כיוון שאני עצמי מתעתד לבוא בקרוב ארצה, פנית בעניין אל המדור הקונסולי לרי של המשלחת הישראלית בקלן, וביקשתי תשובה לשיאלות הבאות: האם נכון כי עלי לשלם בארץ מס נסיעות על כרטיס שקפתי בחו"ל, כי מטבע ור? היכן ולמי עלי לשלם מס זה? על פי איזה חוק חייב אני לשלם מס על כרטיס שניקנה בחו"ל, במטבע זר, מאת חברת ספנות זרה? מיסום תשובתו של מר מאיר איילון, ראש המדור הקונסולי, בהעולם הזה, יהיה בו ודאי משום עניין למינויים הרבים כי חו"ל, שבוודאי לא כולם יודעים על תקנה מורה זו.

הלן עיקר התשובה שקיבלתי:

... לפי חוק מס נסיעות חוץ, חייב כל אזרח ישראלי בתשלום מס נסיעות חוץ.

אזרח ישראלי, שיושב בחו"ל וקונה כרטיס הלוך וחזור במטבע זר, חייב בתשלום מס נסיעות חוץ עבור הכרטיס שלא התשלם בו, כלומר, בעד הכרטיס חוזר מישראל.

סטודנטים ישראליים, שלומדים בחו"ל, חייבים אף הם בתשלום מס נסיעות חוץ, גם אם קנו את הכרטיס בחו"ל במטבע זר, כמוכרז לעיל, אלא שהם נהנים מהנחה במס סך - 70% לרוב מהמס הכולל של המס הקובץ. לשם קבלת ההנחה הנ"ל, מצוידים נציגי ישראל בחו"ל את הסטודנט באישור מיוחד, שאתו על הסטודנט לפנות בישראל אל משרד המס והבלו, באחד המקומות הי מצויינים באותו אישור.

מיקאל נתן, המבורג, גרמניה

הבוז! לחיים! - והאמצע

... אנחנו מלווים את העולם הזה מתחילתו לתו ולא פעם היה לנו רצון להפסיק לקרוא אותו בגלל תמונות החשפנות והריבויים המופיעות בו, אבל כל מאמר של אורי אבנרי ושל שלום כהן מחזיר אותנו. הא מידר כמבא מה שרצינו להגיד - יהיה זה בעניין כפריאקסאס, אלג'יריה או דר' סובלן. הם תמיד כל כך הגיוניים והגונים ברעויותיהם ומוצאים תמיד את המלים הנכונות.

כינתיים עברנו כבר את גיל הקורא הי טובהק של העולם הזה (בין 20 ל-40, כפי שאורי אבנרי אומר), אבל, ברשותו, נמשיך לקרוא אותו. אני נאה על דעותיו של אורי אבנרי ושל המערכת, על ההנגדות לכל שנאה נועית וערתית, על מלחמתם העקבית בכל

השנים האלה על רעותיהם הבלתי מקובלות. אני מאחלת להעולם הזה שימשיך ללחום ולא יאכזב אותנו גם בעתיד.

מרבוט דק, תל-אביב
למען האמת עתונכם הוא המעניין ביותר במדינה. וכבר אחד הוא עולה לאין ערוך על כל העיתונים האחרים, והוא במתן כות רוח למכתבים, כתבות ומאמרים, ומקשיני בית עדי אולם, לדעתי, ישנו בו נכודות שליליות, שברובן הנו חיוביות מנקודת מבט אחרת. אך האם אין ררך בניינים?

... עם כל הרגש הפטריוטי שלכם, צר לי לומר שאתם מרמים את ידי העם ובעיקר את ידי הנוער. ידוע שהשלטון משחית את אלה שנמצאים בו זמן רב ואינני סבור שי במדינות אחרות אין שחיתות - אולם תלוי מאיזו נקודת מבט מסתכלים עליה. אתם יודעים שהאזכורים ארשיה - נכו לעורך אותה בשעת הבחירות ולא לשופר ארס על השלטון במשך כל השנה.

יצחק ליבר, ירושלים
... אנחנו מחכים לעתון בקוצר רוח. כל יום שיש, בו מבאי הרוואר את הנגליון הי חדש, הוא יום העולם הזה. כשבגלי ואני נוספים לקרוא, יש כבר תור ארוך של ישי ראלים, שכולעים כל מלה ומלה. כשנמצאים בחוץ-לארץ רואים את הדברים מנווית אחרת ומבינים יותר על מה אתם נלחמים.

שוב תודה - סכולנו.

רחל ליבוביץ (אולמן), לונדון, אנגליה

נגד שיקויהדת

... צר לי כשר קראתי שראש המ"ש שלם כינה את רוברט סובלן בשם נוכף ורמאי. לאחר שקראתי את מענותיו של עורך-הידון אנקוריון, חבר מפלגתו של ראש הממשלה (העולם הזה 1299), הוברר לי ולו רק מתוך העובדה שרוברט סובלן לא נשא רגליו וברח מארצות-הברית מיד לאחר ש-מט אחיו יעקב, כי סובלן אינו ראוי ל-כינויו המשיחיים של ראש הממשלה.

בענייני נירוש מהארץ קובע החוק שלא די שהארם, ממנו שולל שר הפנים את זכר יותנו לפי חוק השבות, יאה בעל עבר פליטי, אלא גם יאה מסוכן למדינה ול-בטחונה. אבל בית-המשפט הגבוה לצדק אינו חפץ אמילו להיכנס לדיון ולברוק אם ארם מסוים מהווה סכנה למדינה ול-בטחונה, אלא קובע ששיקול יעתו של ה שר הנו, הנחת החוק על פי החוק".

חייבים אתם במלחמת איתנים למען הצעת חוק ואישורו בכנסת. כי בכל עתרה של שיקול רעתה של הרשות המבצעת, יוכל בית-המשפט העליון לבקר, לברר וללכד, אם שיקול רעת זה הנו נכון, הגיוני וצודק.

יצחק א. דגני, מוסבה כנרת

המים הנשואה

בעתונכם (העולם הזה 1299) אתם מצויי אים דיבה על הגברת אסתר וילנסקה, כי כתבתם במדור "אנשים" שהיא הראתה, כביכול, לח"כ הרות יוחנן כארר את תמו"נות ילדיה.

עד כמה שאני יודע, נב' וילנסקה היא רווקה. בכל אופן, העתונות האנגלית מכנה

אותה בקביעות מיס ולא מיסים. היהורו מסני משפט דיבה.
א. הרוזה, חיפה
הסעות היא של העתונות האנגלית. ח"כ מק"י אסתר וילנסקה נשואה לעורך האח"ראי של קול-העם, צבי בריטשטיין, והיא אם לבו ולבת.

S.O.S. מקובה

במשך שלושת השנים האחרונות התפתחה התרבות הקובנית במידת ניכרת, הרבה יותר מאשר בתקופות הקודמות של מיסטר קולוניאלי וקולוניאלי למחצה.
עובדה זו, יחד עם העניין הרב שמגלים בני עמנו בכל הקשור לפעילות תרבותית, נרמה לדרישה רבה לכלים אמנותיים וספרי רותיים - כנו ספרות זרה, תווים והומרי עבודה לצעירים ומסלים. באותה שעה הטילו אויבי קובה הסגר על היבוא שלה, אשר נרם קשיים רבים לאומני קובה בהשגת הי אמצעים הדרושים לעבודת היצירה שלהם.

במצב זה, ומחוד אמונה עמוקה כי ניי מוקים אלה יובנו היסב עלידי עמיתינו בכל רחבי העולם, פונים אני, האומנים וה סופרים הקובניים, לסולידריות הבינלאומית ומבקשים עזרה בהשגת הכלים והתומרים האלמנטריים ביותר.
קובה מבקשת ספרים, תווים, חומרים ל-ציורים ולמסלים והיא מקווה שבני-ארם הושריים בכל העולם יענו בחיוב לפנייתה זו, שנעשתה בהשראת פעילות האנוש העלה ביותר.

ניקולאס גילאן, נשיא איגוד הסופרים והאומנים של קובה, הבאנה, קובה

ויזיה לקויה

תוך כדי קריאה בכתבה שלכם על המ"ל ביזיה (העולם הזה 1297), הבחנתי בפניהם המוכרות של יול ברינגר וקרל מלרו. מה נדהמתי כשנתברר לי, שכתבתם ציין מתחת

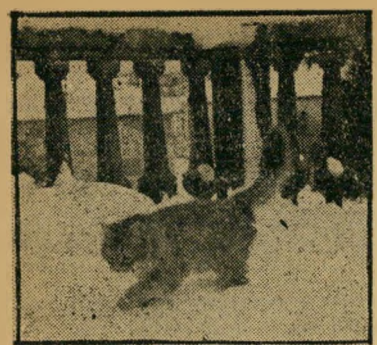
שפרימלדן ודויברירנר

לתמונה כי המדובר בישראלים אורי לוי וראובן שפר. האם לא נפלה כאן טעות?

מלכה שרצר, גבעתיים
לא, מבט שני בשפרימלדן ולויברירנר - ראה תמונה.

המלחמה הקרה

... שופסיק אותו הולך על שתיים בניוי

דמיטרי מיאו במוסקבה

יורק (ניוקי ארקיו) לעשות פלסטר מהו-צדק!
אני עצמי נפלתי ברישעה הבוגדנית של קו קווא במלחמת העולם השנייה, בעת פעי-לותי במסלן 13. באותה עת שימשה היא סוכנת כפולה כשרות בנות-הברית. הבו למשפטי הפעולה, סוכני האימפרי-אליזם!

מרשל דמיטרי פון מיאו, בית-הספר לביון ופ"מ, מתנה מירפסות הקרמלין, מוסקבה.

מרשל דמיטרי במרחבים מושלגים - ראה תמונה.

הקנקן ותוכנו

"הנידון" הסטריפטיזאי (העולם הזה 1299) היה מצויין. אבל נידמה לי שאין להשוות את שני סוגי החשפנות: בחורה המתפשטת מסמרטוט אחרי סמרטוט, מופי עה, בסופו של דבר, ביופיה ובחנינה הי טבעי; ואילו שילטון הפושט מעליו בזה אחר זה את עקרונותיו וסיסמאותיו המוכי ריים, הדמוקרטיים וההומאניים, ונישאר ב סופו של דבר בעירובו הביצועיפטי, השיד ביתי היעיל - זה מחזה אחר לגמרי...
דר' אלכסנדר זק, תל אביב

ידועה ולא בחוק?

במדור "במדינה" (העולם הזה 1294) פורר כמה כתבה תחת הכותרת "אשה לימים הי נוראים" בה סופר על רוזה שטינגליץ מי נתניה, הידועה בציבור של יצחק שטינגליץ, שבעלה מאס בה, גרש אותה מכיתו, לאחר שנים ממושכות של חיים בצוותא.
מה עם כל החוקים שתוקקה הכנסת ושי כאו לדאוג לכאורה לנשים כמותה. האם אין כל הנגה לידועה בציבור והיא נתונה כליל לשרירותו של הגבר? מה תעשה אשה כמו רוזה זו, שאין לה משפחה בארץ והיא הקדישה את מיטב שנותיה למיפול מסור בכנר הזה ובאמוץ היתלן שבמדינת ישראל יהיה נכר כזה רשאי לנשל אותה מהבית ולהשליך אותה בחוסר כל ככלי שאין חפץ בו?

ח. כ., נתניה

הדעי!
דעונות-מנטול ומצוינות
פילטר * KING SIZE
תוצרת דובק ערבות לטיב